

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Επίδος της Σύρου Δραχ. 22
Επίδος 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διά τας Διατρ. τὸν στίχ. λ. 23
Διά τὰ Διχαστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διά τας Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ερμούπολις, τὴν 2 Ἰουλίου 1860.

Εἶπομεν εἰς ἓν τῶν τελευταίων φύλλων μᾶς ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ὑπάρχει ἐπαισθητὴ ἔλλειψις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, καὶ κατεδείξαμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη κατεπεῖγουσα ν' ἀναπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη. Ἐπιλαμβάνομεθα τοῦ θέματος τούτου λεπτομερέστερον, διότι νομίζομεν καθήκον ἀπαραίτητον καὶ ὀφειλόμενον νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει πᾶν εἶδος προστασίας μετερχομένη καὶ ἐν πρώτῳ λόγῳ θεμένη τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους, νὰ ἐπιφέρῃ ὅλας τὰς ἐφικτάς ὡς πρὸς τούτο βελτιώσεις. Πόθεν προέρχεται ἡ ὡς ἡμέραι ἐπαισθητὴ γινομένη ἔλλειψις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων; Ποῖα μέσα ὑπάρχουσι δι' ἧν αὕτη δύναται ν' ἀναπληρωθῇ; Πῶς ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς δουλείας τοῦ ἔθνους, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς βαρβαρότητος, ἀνεφάνθησαν ἄνδρες φιλόλογοι λαμπρύναντες τὸ γένος, καὶ ἐνῶ σήμερον οὗτοι ἐκλείπωσι, δὲν ἀρίσται διαδόχου;

Ἡ ζήτηματα ταῦτα δὲν εἶναι νέα, ἀλλ' ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ ἐρρίζωμένα ἐν τῇ ψυχῇ παντός συνετοῦ Ἑλλήνου, ζητούντος δραστην θεραπείαν τοῦ πράγματος.

Ἐν πρώτοις τὸ Πανεπιστήμιον Ὁθωνος διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπαρχούσης φιλολογικῆς σχολῆς δύναται νὰ μορφώσῃ καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ἱκανοὺς ν' ἀναπτύξωσι θαυμασίως τὴν φιλολογικὴν ἐπιστήμην, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἔλλειψεις τὰς ὁποίας ἔχει. Ἡ διδασκαλία τῶν Ἑλλήνων πειρητῶν καὶ συγγραφέων τῆς Ἑλληνικῆς γραμματολογίας καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς δὲν γίνεται ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀνατεθῇ αὕτη εἰς ἕνα τῶν καλῶν φιλόλογων τοῦ ἔθνους. Ἐτερος καθηγητὴς πρέπει νὰ διορισθῇ ὅπως ἔχη ἔργον νὰ ἐκτελῇ τὸ λεγόμενον φροντιστήριον, τούτεστι νὰ ἐξασκῇ τοὺς φοιτητὰς περὶ τὸ γράφειν ἑλληνιστί, νὰ διορθῶν ἑρμηνείας Ἑλλήνων συγγραφέων γινομένης παρ' αὐτῶν, καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ ἱστορικῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τότε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἔχομεν καλῶς συγκεκροτημένην φιλολογικὴν σχολὴν, ὅταν εἰδικοὶ καθηγηταὶ διδάσκωσι τὰ ἀνωτέρω μαθήματα. Διὰ τὴν μὴ δίδωμεν προσοχὴν καθόσον ἀφορᾷ τὴν κυρίως Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, τούτεστι τὴν μελέτην τῶν ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, καὶ τὴν τοῦ γράφειν Ἑλληνιστί; Γνωρίζομεν ὅτι ἡ φιλολογία ἔχει μεθ' ἑαυτῆς πολλὰς συγγενεῖς ἐπιστήμας ἀπαρτιζούσας τὸ σύνολον τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὅτι αἱ ἐπιστήμαι αὗται τούτεστι, ἡ φιλοσοφία, ἀρχαιολογία, φυσικαὶ γνῶσεις καὶ ἄλλαι, διδάσκονται ἐν τῇ φιλολογικῇ σχολῇ καρποφόρως. Πῶς ἄλλως ὁμως ἡ διὰ τῆς μελέτης τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς γλώσσης δυνάμεθα νὰ μορφώσωμεν Ἑλληνιστὰς, διορθοῦντας βαθμηδὸν τὴν προγονικὴν γλῶσσαν καὶ δυναμένους ν' ἀνερευνήσωσι τὸν βίον, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα καὶ ἐν γένει τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιοτήτος; Μὴ νομίσωμεν, ὅτι τοῦ χρόνου προϊόντος αἱ τῶν νομικῶν ἢ ἱατρικῶν ἡμῶν γνῶσεις θέλωμεν λαμπρυνθῆναι ὡς ἀποβάλλωμεν τὴν ἰδέαν ταύτην. Τότε θέλωμεν γίνεαι ἱκανοὶ νὰ καθέσωμεν θέσιν λαμπρῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, ὅταν ἀναπτύ-

ξωμεν τὴν φιλολογικὴν ἡμῶν ἐπιστήμην, ὅταν διὰ τῆς μορφώσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀρχίσωμεν νὰ ἐρευνῶμεν τὸ πνεῦμα, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, καὶ ἐν γένει τὸν βίον τῶν προγόνων εἰσχωρόντες εἰς τὴν σοφίαν τῶν Ἑλλόνων καὶ Ῥωμαίων. Ἰδοὺ διατὶ ἡ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ σύστασις ἐδρῶν τῆς κυρίως φιλολογίας εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Ἐνόσω αἱ ἔδραι αὗται δὲν πληρωθῶσιν ἂς μὴ λέγωμεν ὅτι ἔχομεν φιλολογικὸν τμήμα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς. Ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἰδρυθῇ τὸ Πανεπιστήμιον διάφοροι ἐνστάσεις ἐγένοντο εἰς τὸν πρῶτον αὐτοῦ Πρύτανιν Κ. Σχινᾶν, ὅτι δῆθεν λείπουσιν οἱ διδάξοντες ἐν αὐτῷ τὰς ἐπιστήμας καθηγηταὶ ἀλλ' οὗτος ἔλεγε πολὺ ὀρθῶς, δι' αὐτὸ τούτο γίνεται Πανεπιστήμιον διὰ νὰ παρασκευασθῶσιν οἱ διδάξοντες. Ἀφοῦ λοιπὸν κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὑπῆρξε δικαίως ἡ μόρφωσις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, δὲν εἶναι λυπηρὸν νὰ μὲν ἔλλειψῃ ἡ σχολὴ ἐκείνη ἢ δυναμένη νὰ μορφώσῃ καὶ παρέξῃ τοιοῦτους;

Ἄλλο μέσον δρατικώτατον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ σύστασις ὑποτρόφων. Οἱ ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνες οἵτινες πύτυχθησαν ν' ἀποκτήσωσι πλοῦτον, θέλουσι συντελεσεῖν μεγάλως εἰς ταχυτέραν τῆς παιδείας διάδοσιν καὶ εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους συνιστῶντες ὑποτρόφους οὐχὶ διὰ νὰ σπουδάσωσι τὴν νομικὴν ἢ ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἀλλ' ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὄρω τοῦ νὰ σπουδάσωσι τὴν φιλολογίαν· διότι παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς καθ' ὃν εἶχαμεν ἀνάγκη Νομικῶν καὶ ἱατρῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἀνάγκη ὑπαρχούσης δυνάμεθα καὶ ἀλλαχόθεν νὰ πορισθῶμεν· πόθεν ὁμως καθηγητὰς καὶ διδασκάλους; Ἐνοεῖται δὲ, ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται ὑπότροφοι, ὅχι ἀπερισκέπτως καὶ κατὰ τὰς συστάσεις τῶν εὐνοουμένων, ἀλλὰ διὰ συναγωνισμοῦ, ἐκ μαθητῶν ἐνδεδῶν, ἠθικῶν καὶ παροχόντων ἐλπίδας διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ μαθήσεως. Ὅποιον καύχημα ἤθελεν εἶσθαι διὰ τοὺς πλουσίους ὁμογενεῖς βλέποντας μίαν ἡμέραν τὴν Ἑλλάδα γινομένην ἐστὶαν πολιτισμοῦ καὶ αἰσθανομένους ἐαυτοὺς αἰτίαν τῆς τοιαύτης προαγωγῆς! Ἄλλὰ καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ μὲν ἀφαντιζῶς πρὸς τὴν σύστασιν ὑποτρόφων. Ἐκ τῆς κατατρεφέντος ἐτος γενομένης λογοδοσίας ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Κυρίου Δ. Στρούμπου βλέπομεν ὅτι ἐκ τῶν 9 ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως εἰς καὶ μόνος ἀνήκει εἰς τὴν φιλολογικὴν σχολὴν, οὐδεὶς εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ 7 εἰς τὴν Νομικὴν. Ὅφειλε λοιπὸν τοὺς τῆς φιλολογίας καὶ Θεολογίας ὑποτρόφους νὰ ἐπαυξήσῃ καὶ πλλαπλασιάσῃ. Πόσοι νέοι πνευματώδεις ὑπάρχουσι, τινὲς δὲ ἔχοντες, οὕτως εἰπεῖν, τὸν νοῦν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Πλάτωνος, οἵτινες ἀπλήστως ζητούντες παιδείαν, δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὴν ἐνεκεν ὑπερβολικῆς πενίας! Τούτους ἀνεχνεύουσα ἡ Κυβέρνησις καὶ εὐρίσκουσα τὰς καθ' ἕνα ὑπότροφους, χρηγοῦσα ἀφθόνως καὶ κατὰ τὴν ἠθικὴν καὶ εὐφυῆν ἐκάστου τὰ πρὸς ἐκμύθησιν τῆς ἐπιστήμης ἀναγκαῖα χρήματα καὶ βοηθήματα. Τὸ παράδειγμα τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθήτωσαν μετὰ καλῆς ἐκλογῆς καὶ ἀνευ καταχρήσεως καὶ τινες ἐκ τῶν εὐπόρων δῆμων τοῦ Βασιλείου οἵτινες ἐστῶ-

σαν βέβαιοι ὅτι μετὰ τινὰ καιρὸν θέλουσι δικαιοῦθαι ἀποτελεσματικῶς αἱ προσδοκίαι αὐτῶν.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὑποτρόφων. Ὑπάρχει ὁμως καὶ ἄλλου εἶδους συνδρομὴ τὴν ὁποίαν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους. Τίς εἶναι αὕτη; Αὐξήσις τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, σύνταξις εἰς τοὺς γηράσκοντας, συνδρομὴ πρὸς ἐκδοσὴν συγγραμμάτων, ἀμοιβὴ τιμῆ καὶ δικαιοσύνη εἰς τοὺς συγγράφοντας, καὶ ἐπὶ παιδείᾳ διαπρέποντας· ἰδοὺ μέσα προστατευτικὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐπιστήμης περὶ τῶν ὁποίων λέγομεν ἐφεξῆς.

Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐγένετο αὐξήσις πρὸς αὐξάνειν τῆς μισθοδοσίας τῶν παντός εἶδους λειτουργῶν τοῦ πράτους. Ἐγένετο δὲ καὶ νόμος δι' οὗ ἠυξήθη ὁ μισθὸς τῶν λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἐπαινοῦμεν τὴν πράξιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ λέγομεν συγχρόνως διατὶ νὰ μὴ ἐνεργηθῇ καὶ ἡ ἐπαύξισις τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων; Οἱ καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ διαπραττοῦσι τὴν μεγαλητέραν ὠφέλειαν εἰς τὸ ἔθνος, διότι μορφοῦσι τοὺς νέους ὑπὸ πανταίαν ἐποψίν, καθιστῶσιν αὐτοὺς ἀρίστους πολίτας, ἀνοψοῦσι τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ τὴν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν πατριδα ἀγάπην. Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ὠφελείας δὲν εἶναι ἀρά γε δίκαιον ν' ἀπολαμβάνωσι μισθὸν ἀρκούντα εἰς ἀνετον αὐτῶν συντήρησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν; Ἐπειτα αὐξανόμενον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, παροτρύνονται οἱ νέοι πλειότερον εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι ἀνάγκην συντηρήσεως. Σπουδάζουσιν ἀφ' ἐνός μὲν διὰ νὰ καλλιεργήσωσι τὸ πνεῦμά των, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ ἐξασκήσωσι τὴν ἐπιστήμην των δι' ἀπολαύσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων καὶ τῆς ἀνέτου αὐτῶν συντηρήσεως. Ὅταν βλέπωσι μὴ ἐπικερδῆ τὴν ἐπιστήμην, ἀναγκάζονται νὰ παραιτήσωσιν αὐτήν. Γνωρίζομεν πολλοὺς σπουδάσαντας τὴν φιλολογίαν καὶ τραπέντας ἔπειτα εἰς ἄλλας σχολὰς τούτεστι εἰς τὴν Νομικὴν καὶ ἱατρικὴν ἐλπίζοντας κέρδος ἀπὸ τῶν ἐπιστημῶν τούτων. Εἰς δὲ τοὺς μὴ δυναμένους ἐνεκα γήρατος νὰ διδάξωσι καθηγητὰς, αἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῶν στερήσεων, ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς δουλείας ἐσπουδάσαν ἐν τοῖς Πανεπιστημίῳ ἢ ἄλλως ἔλαβον συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διετέλεσαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μορφοῦντες τὴν κοινωνίαν, ἂς δοθῇ μία σύνταξις ἀνάλογος τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον, τῶν καρπῶν τοὺς ὁποίους διὰ τῆς διδασκαλίας παρήγαγον, τῆς τιμῆς μεθ' ἧς ἐτέλεσαν τὸ καθήκον αὐτῶν καὶ τῆς πληθῆος τῆς οἰκογενείας των.

Τί δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσὴν συγγραμμάτων; Ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἐπαισθητὴ ἔλλειψις ἐπιστημονικῶν φιλολογικῶν συγγραμμάτων· διατὶ; διότι παρὰ τοῖς δυναμένοις νὰ συγγράψωσιν ὑπάρχει ἔλλειψις χρημάτων καὶ ἐπιστημονικῶν βοηθημάτων. Δύο μεγάλοι φιλόλογοι τοῦ ἔθνους πρὸ ὀλίγου ἀποθανόντες ὁ Θ. Μανούσης καὶ ὁ Θ. Φαρμακίδης, ἀνμὴ ἀπατώμεθα, ἠθέλησαν νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐκδοσὴν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων μετὰ σχολίων καὶ σημειώσεων, ἀλλ' οὐδεὶς συνδράμει αὐτοὺς καὶ ἠναγκάσθησαν ν' ἀφήσωσιν ἀπραγματοποίητον τὴν εὐγενῆ αὐτῶν ἰδέαν. Καὶ ὁ Κ. Ἀσώ-

πιοις πόντα πολύτιμα χειρόγραφα έχει έτοιμα προς έκδοσιν και άδυνατεί να τα εκδώσει! Χορηγήθησαν εκ μέρους της Κυβερνήσεως χρηματικά βοηθήματα εις τους επί κειμήλια διαπρέποντας και θέλοντας να συγγράψωσι και θέλομεν ιδεί μετ' ου πολυ το Έλληνικόν έθνος τιμώμενον δι' αξιολόγων φιλολογικων και επιστημονικων συγγραφων και αξιον να παραβληθη δια των έργων του προς τα έργα των πεφωτισμένων εθνών. Άλλ' απαιτείται περισκέψις ως προς την χορήγησιν της προκειμένης προσασίας. Υπάρχει παρ' ήμιν ενίοτε μεν ακατάσχετος μακίη προς έκδοσιν συγγράμματός τινος, συνηθέστερον δε πόθος προς περισμόν κέρδους και ματαιία επιδείξιος. Αρκεί να διορισθη τις διευθυντής Σχολείου τινός και άλλου ανωτέρου η κατωτέρου εκπαιδευτηρίου και άμέσως είναι έτοιμος προς έκδοσιν συγγράμματος, ζητών δια παντοίων μέσων να το εισάξη εις το κατάστημα του οποίου προίσταται. Είναι τουτο άνευ μεθόδου; έχει γλώσσαν παχυλήν και εννοίας στρεβλάς; του είναι αδιάφορον. Ανάγκη λοιπόν ή επί τουτω καθεστηκυία εξεταστική επιτροπή να κρίνη άμεροληπτως και μετ' ουδ' ουδ' σκέψιος τα παρούσιαζόμενα χειρόγραφα, και αν μεν ευρη αυτά ευμέθοδα, σαφή διδακτικά και αξία δημοσιεύσεως να επιτρέπη την δημοσίευσίν των, και να εισάγωνται εις τα εκπαιδευτήρια προς διδασκαλίαν, συνεργούσης εις την έκδοσιν της Κυβερνήσεως, άλλως ν' απορρίπη αυτά μετ' της προσηκούσης αιτιολογίας. Δι' αυτού του τρόπου δύναται να εξηλειφθη και ή τσοσύτων κακών πρόξενος ημιμάθεια ήτις εκυρίευσε κατά δυστυχίαν πολλούς εκ των ήμετερων, και ήτις προέρχεται εκ του ότι οι πλείστοι δεν προσπαθούμεν να μορφωθώμεν εις ειδικήν τινα επιστήμην ή εις ειδικόν τινα κλάδον της επιστήμης; αλλά θέλομεν εν τη όρμη των ιδεών μας να γίνωμεν πολυμαθείς. Ίδου ή πηγή της ημιμαθείας. Ότω θέλομεν να γίνωμεν πολυμαθείς, ότω ζητούμεν να έμπορηθώμεν πολλών γνώσεων, ασυνάρτητων, ποικίλων και ασχέτων προς άλλήλας, τόσω σκοτιζόμεθα κατά τον νουν και κατά την κρίσιν, τόσω γινόμεθα επιλήθμονες των ειδικών περιστάσεων εκάστης γνώσεως και μαθήσεως. « Πουλυμαθίη νόον ου διδάσκει ». Εξαλειφθήτω λοιπόν ή ημιμάθεια και ή ακατάσχετος όρμη ή προς ακριτον πολυμαθειαν. Αν κγραφητων εν τη καρδίη ήμων το όρθότατον αξίωμα « Έκαστος εν ώ εκλήθη εκει και μενέτω » και θέλωμεν ιδεί άμέσως ειδικούς άνδρας τους μεν φιλολόγους, τους δε μαθηματικούς, τους δε φιλοσόφους, τους δε ρήτορας έτοιμούς να λαμπρύνωσι το έθνος. Οί εν τη εποχή της δουλείας μορφωθέντες φιλόλογοι ήμων οι τε αποθανόντες και οι ζώντες υπήρξαν δεινοί κυρίως ως εκ της ειδικότητος αυτών, και δικαίως ώνομάσθησαν ευεργέται του έθνους. Είναι τωόντι θαυμαστόν πως εν τω μέσω της τότε επικρατούσης γενικής βαρβαρότητος και των στερήσεων, ανεφάνησαν τοσοῦτοι φωστήρες κατ'είρησιν εις τον κόσμον, ότι το Έλληνικόν έθνος, είτε απολαμβάνον των αγαθών της ελευθερίας, είτε κυκινόμενον εν τω σκότει της δουλείας δεν επκυσε να παράγη καρπούς διανοητικούς. Αποδοθήτω όμως και ο προσήκων επαίνος εις τους τότε πλουσίους δημογενείς Ζωσιμάδας και λοιπούς, οιτινες συνέδραμον αυτούς εις έκδοσιν συγγραμμάτων παρεχόντων αξιολόγους συμβουλίας και γνώμας, δι' ων έμπορώθη το έθνος γενόμενον ικανόν ν' αποτινάξη τον επί του τραχύλου του ζυγόν. Εις την τότε εποχήν όποια τιμαί απενέμοντο εις τους καθηγητάς και διδασκάλους και εν γένει εις τους φιλόλόγους! Όποια δικαιώματα απελάμβανον ούτοι εν παντί καιρώ και τόπω. Ίδου διατί τότε, ενώ το έθνος ήτον άμαθής, οι φιλόλογοι αυτού ήσαν πολλοί και δεινοί και σήμερα ενώ εις το έθνος διεσπάρη ή παιδεία οι φιλόλογοι είναι όλίγοι και βαθμηδόν εκλείπουσι. Αποδοθήτωσαν λοιπόν και υπό της Κυβερνήσεως εις τους νυν φιλολόγους αι προσήκουσαι τιμαί και τα προσήκοντα δικαιώματα. Η έννοσηνέλευσις είναι παντός επίνου αξία και ερω-

ασσα εξαιρετικά τινα δικαιώματα εις τους καθηγητάς του ανωτάτου της Έλληνικής φυλής εκπαιδευτηρίου. Κατά το Σύνταγμα οι δις γινόμενοι Πρυτάνεις μετ' δεκαετή υπηρεσίαν ως καθηγηταί έχουσι τα προνότια του Γερουσιαστού. Ο Κ. Ερυσταντινός, Ανώπιος; λοιπόν και ο Κ. Φίλιππος Ιωάννου έχουσι κατά τον θεμελιώδη τούτον νόμον μας δικίωμα να εισέλθωσιν εις τον χορείαν την απαρτιζομένην υπό των εξοχοτήτων του έθνους. Επίσης κατά τον περί εκλογής βουλευτών νόμον, το Πανεπιστήμιον έχει δικαίωμα να εκλέγη ίδιον Βουλευτήν εξ ενός των μελών του. Ταυτα δεν είναι απλώς δικαιώματα, αλλά κατά τον Σισμόνδην φόρος τον όποιον απαιτεί και απονέμει ή κοινωνία εις τα φώτα. Περὶ του σπουδαιοτάτου αντικειμένου του όποιον διεξήλομεν του άφορώντος τον πολιτισμόν άπάσης της Έλληνικής φυλής, πεποιθόμεν ότι ή κυβερνήσις θέλει λάβει την δέουσαν πρόνοιαν δια του Κ. Μιχαήλ Ποτλή του νυν συνετώ; τα της ποιθείας διέποντος. Απαιτούνται σύντονος επίβλεψις, αποτελεσματική προπτασία, παντός είδους συνδρομαί δια ν' αρθώσιν εκ του μέσου τα προκόμματα τα παρεμποδίζοντα την ανάπτυξιν της φιλολογίας. Εκλείπουν βαθμηδόν οι ήμετεροι φιλόλογοι και δεν υπάρχουν οι αντικαταστήτοντες. Δικαί να θεωρώμεν το γεγονός τουτο με όμμη αδρανής; Έχομεν εκτός άλλων δικαιών αξιώσεων και έτερον υψηλήν και μεγάλην την της επεκτάσεως των όρίων του έθνους. Πώς άλλως δύναται αυτή να επιτευχθη ή δια του πολιτισμού; Ας αφήσωμεν λοιπόν τας πολυειδώς βλαπτούσας το έθνος προσωπικότητας, ας ζητώμεν να ενισχύσωμεν την κοινήν γνώμην και να μορφώσωμεν ιδέας γενικής προς ωφέλειαν του όλου έθνους, και ας ενισχύσωμεν δια του ως ειρηται μέσου την επιστήμην της φιλολογίας, δι' ης θέλομεν λαμπρυνθη, και μεταδώσει την σοφίαν εις την πολυπλήθ' Ανατολήν, την όποιαν έχομεν καθήκον να συνετίσωμεν και πολιτίσωμεν.

Ιω. Ε. Πατριάτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Προχθές το έσπερας κατέπλευσεν εις τον λιμένα μας το περιμενόμενον εξ Αγγλίας νέον ατμόπλοιον της ήμ. Ατμοπλοϊκής Εταιρίας « ή Επτάνησος. » Μόλις είχε φανή το ατμόπλοιον, και ή σύρρη του κοινού μας κατά την παραλίαν όπως είδη αυτό υπήρξεν απείρηγγοτος. Το νέον τουτο ατμόπλοιον είναι ελικοκίνητον, εξαιρέτου, κατασκευής κομψόν ως τα νέα Αμερικανικά σκάφη και ταχύτατον διαπλέον, κατά την όμολογίαν του πλοιάρχου και του πληρώματος, πλέον των ενδοκα περιπίκου μιλίων κατά παντα ώραν, εν καιρώ δι' γαλήνης και δεκατέσσαρα. Το σκάφος αυτό είναι μεγαλύτερας χωρητικότητος των Ατμοπλοίων ή « Καρτερία » και « ή Ομόνοια. » Τον μεταξύ Λονδίνου και Σύρου διάπλοον εξετέλεσε μάλα τας δεινάς τρικυμίας ας απήνητησεν εις τον Ωκεανών, εντός 16 ήμερών, ελλυμενισθέν εις Γιβραλτάρ και Μελίτην ώστε το ατμόπλοιον τουτο εδοκιμάσθη και κατά την στερεότητα των μηχανών του, αιτινες απεδείχθησαν ισχυρόταται. Γαξιδεύει δε λίαν ευκόλως και χωρίς να προξενη δόνησιν και σάλον. Την προσεχή έβδομάδα φθάνει και το άλλο ατμόπλοιον ο « Βασιλεύς Όθων » με φορτίον διαφόρων έμπορευμάτων τα όποια οι εν Λονδίνω φιλοπάτρεις όμογενείς εφόρτσασαν, όπως ωφελήθη και εις την πρίστασιν ταύτην ή Εταιρία. Ειτυχώς εντός όλίγου καιρού ή Ατμοπλοία μας θέλει σημιώνεσθαι, ότι έχει έννεα Ατμόπλοια εξ ων τα πλείστα νέα και κομψότατα αμιλλώμενα με τα των μεγάλων εθνών. Το Ατμόπλοιον « Πανελλήνιον » καθελκύθη εις την θάλασσαν δια της μεγαλύτερας ευκολίας και προχθές εδοκίμασε τας άρτη επισκευασθείσας μηχανάς αυτού διαπλεύσασιν μέχρι της Τήνου.

— Εξ Αθηνών χθες δις ετηλεγράφησαν ότι ο Αυτοκράτωρ Ναπολέων, άκούσας τας εν Συρία στραγές των χριστιανών εβροφόθη, ότι οι λαοί της Ανατολής είναι ελευθεροί, εν άλλοις, ότι ή Ευρώπη δεν επεμβαίνει εις τας μετ' αυτου Κυβερνήσεις και υπηκόων ζητούντων τας ελευθερίας διακοράς; εάν αληθή εισι ταυτα τα όποια και συμβιβάζονται με το πρό πολλού παραδεχθέν υπό του Αυτοκράτορος σύστημα της ελευθερίας των λαών, το όνομα του Ναπολέοντος θέλει μείνει άθνατον. — Εξ Ευρώπης δεν έχομεν νεωτέρας ειδήσεις άλλης η ότι ή Γαρθάλδης εβιάζει προς την Μεσσίην και ότι ή εν Νεαπόλει επανάστασις δεν κατεστάλη, άπεναντίας ήπειλει την μη περαιτέρω υπαρχίν της Βουρβονικής δυναστείας επί του Νεαπολιτανικού θρόνου. — Την άπελευθούσαν Κυριακήν εβόησαν εις την Πόλιν μας εξ Αθηνών οι εκει Κ. Κ. Πρόξενος της Αμερικής, Πρωσίας και Αυστρίας και ο μεν επανήλθεν αυθημερόν, οι δε απήλθον εις Ευρώπην. — Ληξάνης της πειουδου των μελών του Εμπορικού της Πόλεως μας Επιμελητηρίου ανεδείχθησαν δια νέας εκλογής μέλη αυτού οι Κ. Κ. Σταμ. Κ. Πρώιος, Ανδρόσιος Θ. Ράλλης, Ελπ. Λαδόπουλος, Πέτρος Ράλλης, Δημήτριος Καλάρης και Εμμ. Χ. Αδάμ. Προς τους πρώην επιμελητάς όρείσεται δικαίος επαίνος, διότι εξεπλήρωσαν μετ' προθυμίας και πολλού ζήλου τα έαυτών καθήκοντα εργαζόμενοι δι' ιδίας επιμελείας υπέρ των συμφερόντων του έμπορίου και του ναυτικού. Ιδίως μάλιστα προς τον Αντιπρόεδρον του ειρημένου σώματος Κ. Ζ. Βύρον και τα μέλη Κ. Π. Ράλλην και Π. Ψίχαν, υπηρατούντας ως ταυούτους απο του έτους 1850 εξακολουθητικώς και εργαζόμενους μετ' ιδιαιτέρας επιμελείας και επιτυχίας καθόλον αυτό το μακροχρόνιον διάστημα. Ελπίζομεν, ότι και οι νεοκλεθέντες θέλουσιν εκπληρώσει το καθήκον των με τον αυτών ζήλον και επιμέλειαν. — Κατά της εγγάτης εκ Κωνσταντινουπόλεως ειδήσεις εις Τραπεζούντα συνέθεσαν τελευταίως ναυαγία τινα εν οίς συμπερικληθένται και δύο Έλληνικά πλοία, Χιακά. — Το Πρωτοδικειον μας, κατά την εναρχίν των διακρίσεων, εισέδη σχεδόν εύήμερον, όσα αποδεικνύει, ότι οι Κύριοι Δικασταί ηργάσθησαν μετ' επιμελείας και δραστηριότητος, τυχόντες προθυμίας και επιμελούς ενεργείας και εκ μέρους του δικηγορικού σώματος. — Ο Κ. Καρατάσος ήλθεν εις την Πόλιν μας και άπηλθεν ουτε στρατολογίας όμως επεχείρισεν, ως έδημοσίευσάν τινες, ούτε ο τόπος μας είναι αρμόδιος δια τα ταυαυτα καθό έμπορικός και βιομηχανικός, επιθυμών μεν το μεγαλείον του έθνους και πρόθυμος εν να συντρέχη προς τουτο ουχι όμως δια των μέσων τουτων άλλ' επινοών τα όποια προσήκουν εις το στοιχειον του. Σκοπόν δεν είχαμεν να κάμωμεν, λόγω περι των τοιούτων, επαιδή όμως αι ταυαυται δημοσιεύσεις έχουσι επιφορήν εις τον τόπον μας, διότι οι εις το εξωτερικόν, ακούοντας ότι εν Ερμουπόλει γίνονται στρατολογίαι κλπ. και έχοντες συμφερόντα έμπορικά δύναται να σχηματίσωσι ιδέας παραδόξους, εχρεωτούσαμεν ν' αναρέσωμεν τας ταυαυτας φήμας. — Επιβάται ελλόντες δια του Έλλην. Ατμοπλοίου σήμερον εκ Κωνσταντινουπόλεως βεβαιούν, ότι και εκει έννορίζαν την υπέρ των Χριστιανών της Ανατολής ευχάριστον έκφρασίν του Αυτοκράτορος, Ναπολέοντος. — Εις το Θεατρικόν, κατά την εβδομάδα ταύτην παραστάσεται το κοινικόν μελόδραμα Δ ό ν Κ ε κ κ ο ς ε ν Χαριαστών το κοινόν. — Πάντα κατά την εποχήν των καιμάτων αισθανόμεθα την ανάγκην της εσωτερικής επί τω ευρυχωρώτερον διαρρυθμίσεως του Δημοτικού Πανεπιστημίου ήτις κατήντησεν αναγκαία δια την δημοσίαν πρό πάντων υγείαν, καθήσασιν άνευ αυτής ή αγορά των λαχανών και άπωρών δεν μπορεί να ήνηι υγειινή και μαλακάτα παρελήθε το έτος άσ ότου απεφάσισε τουτο το Δημοτικόν μας Συμβούλιον, άλλ' ή απόφασις του καθήσσει άντι δε τουτου επίζητούμεν άλλ' ήδη ουχι αναγκαία Δημοτικά έργα περι ων θέλομεν κατοπιν διαπραγματευθη. — Δια του εκ Λονδίνου φθίσαντος σήμερον εις τον λιμένα μας Ατμοπλοίου της Εταιρίας Παππαγιάνη πληροφορούμεθα, ότι σπουδαίως εξηκολούθηον εν Αγγλία και Μελιττη αι όχυρώσεις ότι ο εν Μελιττη Αγγλικός στόλος υπό τον Ναύαρχον Μαρτην εξέπλευσεν διευθυνόμενος εις Συρίαν ότι τα πάντα Αγγλικά Δίκροτα τα όποια εσ γάται ήσαν εις Νεόκαστρον διευθυνθησαν εις Κέρκυραν, εκειθεν δε μετ' τρεις ήμέρας εξεπλευσαν, άλλ' άγνωστον που διευκεραλής στρατού δεκαπέντε χιλιάδων διευθύνετο εις Μεσίην και ότι τα προύρια Νεαπόλεως άπορριζήσασιν, προερχο-

... υπό Βουρζών και Ελβετών, ή δε Νεαπολιτανική Κυβέρνησις εύρισκετο εις δύσκολον θέσιν, μη παραδεχομένην του Επικρατάτου λαού υπέρ ου σιωπηλώσκειναι και ο στρατός, ουδένα όρον συμβιβασμού υπό της Κυβερνήσεως προταθέντος.

Επειδή διεδόθη κατά παρεξήγησιν λόγος ότι το υπό την διεύθυνσιν μου Παρθενοτροφείον διαλύεται, άπαγγέλλω, προς δισκαέδασιν τούτου, ότι τοιούτων τι δεν άπαρχει, άλλ' άπλώς μεταφέρεται το διδακτήριον από της οικίας του Κυρίου Σαχμπανβία Παλαιολόγου, εις την της Κυρίας Διαμάντας Αλμπανάκη, εν ή υπάρχει και το Παρθενοτροφείον.
Εν Ερμούπολει Σύρου την 2 Ιουλίου 1860.
Βαμ. Μαγκάκης.

Ενώπιον του Κυρίου Ειρηνοδίκου Ερμούπολεως.
ΚΛΗΣΙΣ.

Της ένταυθα καθυοριμένης Εμπορικής Εταιρίας υπό την επωνυμίαν Χρήστος Νικολαΐδης και Αδελφοί.
Κατά Παναγιώτου Ε. Μπετζάκη πλοίαρχου Διαμενοντος εις Ερμούπολιν. Μετά Γνωστοποίησιν προς τον τρίτον Γεώργιον Φραγκιά κάτοικον Ερμούπολεως.

Πρόσ πληρωμής χρέους και κύρους συντηρητικής κατασχέσεως ο Παναγιώτης Ε. Μπετζάκης, διά του από 28 Δεορίου 1858 εις διαταγήν γραμματίου του πληρωτέου μετά τρεις μήνας από της χρονολογίας του όφείλει προς την καλοήγητην Εταιρίαν διά κεφάλαιον δραχ. 197 25 δια τόκους

από 28 Ιανουαρίου μέχρι σήμεραν δραχ. 33 το όλον δραχ. 230 74, αναχωρούντος δε του όφειλέτου διά την άλλοδαπήν εγένετο κατάσχες εις χείρας του Γεωργίου Φραγκιά εκ δραχ. 230 74.

Επειδή δε το χρέος είναι άπαιτητόν. Επειδή μετά της κυρίας αίτήσεως ζητείται και το κύρος της συντηρητικής κατασχέσεως.

Επειδή άγνωστού ούσης της διαμονής του αντίδικου καθό πλεοντος με το πλοϊον του είναι ανάγκη να επιδοθῆ εις τον Κύριον Εισαγγελέα και πρέπει να δοθῆ εξάμηνος προθεσμία και να δημοσιευθῆ διά της εφημερίδος.

Διά ταυτα επιφυλακτικου του δικαιώματος κατά του έγγυνητου καλώ τον Παναγιώτην Ε. Μπετζάκη να εμφανισθῆ εις το Ειρηνοδικειον Ερμούπολεως την πρώτην δικασίμιον μετά παρελευσιν 6 μηνών και 3 ημερών από της επιδόσεως, προς τον Κύριον Εισαγγελέα ώραν 3 Μ. Μ. οτε θέλει εξαίτηθει.

Α) Να υποχρεωθῆ εις την πληρωμήν δρα. 230 και 74 μετά του τόκου της υπερημερίας επικυρωμένης της συντηρητικής κατασχέσεως εις χείρας του Γεωργίου Φραγκιά.

Β) Να καταδικασθῆ εις τὰ έξοδα της δίκης.

Γ) Να διαταχθῆ ή προσωρινή έκτέλεσις της έκδοθησόμενης άποράσεως και να επιδωθῆ το μέτρον της προσωρικῆς κράτησεως. Παράγ. άρμόδιος Κλητήρ να επιδώσῃ κατά τους τύπους την προύσαν άγωγήν μετά του επισυννημένου κατασχετηρίου έγγραφου προς τον Κύριον Εισαγγελέα των εν Σύρω Πρωτοδικών διά την άγνωστον διαμονήν έχοντα Παναγιώτην Ε. Μπετζάκην αντίγραφον δε της άγωγής προς τον τρίτον Γ. Φραγκιάν, δημοσίευση δε

την προύσαν διά της Εφημερίδος ή Αστῆρ των Κυλάδων Εν Ερμούπολει την 28 Ιουλίου 1860.

Η καλοήγη Εταιρία Χρήστος Νικολαΐδης και Αδελφοί.

Κατασχετηρίον έγγραφον της ένταυθα έμπορικῆς καθυοριμένης Εταιρίας υπό την επωνυμίαν Χρήστος Νικολαΐδης και Αδελφοί κατοίκους ένταυθα.

Κατά Παναγιώτου Ε. Μπετζάκη πλοίαρχου διαμενοντος ήδη ένταυθα.

Προς τον Κύριον Γεώργιον Φραγκιάν κάτοικον ένταυθα. Δυνάμει του από 28 Δεορίου 1858 εις διαταγήν γραμματίου του ειρημένου πλοίαρχου, ο πλοίαρχος ούτος όφείλει προς την υποκαινομένην Εταιρίαν Χρήστος Νικολαΐδης και Αδελφοί δραχ. 197 25 και τους μέχρι σήμεραν τόκους έτέρους δραχ. 33 49 το όλον δραχ. 230 74.

Επειδή το γραμματίον τουτο έληξεν την 28 Ιανουαρίου 1859 ή δε όφειλετης δεν εφρόντισεν την πληρωμήν του χρέους του.

Κατάσχω εις χείρας του Κυρίου Γ. Φραγκιά εκ του παρ αυτού ώρειλομένου Ναύλου ζυλίας δραχ. 280 72 δια κεφάλαιον τόκους και έξοδα προς έξώκλησιν των κατά του αυτού πλοίαρχου άπαιτήσεων της υποκαινομένης Εταιρίας και προσκαλώ τον Κύριον Γ. Φραγκιάν ήνακρατίσῃ ταύτην εις χείρας του μέχρις ού το άρμόδιον Δικαστήριον άποράσει περί της άπαιτήσεως μας.

Άρμόδιος Δικαστικός Κλητήρ παραγγέλλεται να επιδώσῃ αντίγραφον του παρότος προς τον Κ. Γ. Φραγκιάν Εν Σύρω την 22 Ιουλίου 1860.

Χρήστος Νικολαΐδης και Αδελφοί.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αριθ. 174

Δηλοποίησις πλειστηριασμού
Ο Δικαστικός κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικών, διατελών παρά τῶ εν Πάρῳ Ειρηνοδικείῳ,

Δηλοποιεί ότι,

Πρός έκτέλεσιν του έκτελεστικού άπογράφου της υπ' αριθ. 182 και από 6 Απριλίου 1859, έρήμην άποράσεως του Δικαστηρίου των εν Σύρω Πρωτοδικών, και κατά συνέπειαν της από 12 Ιουλίου 1860, προς έμέ παραγγελίας, του καταδικώντος δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου, κατοικου του τυτονοδου Δήμου Ναούσης της Πάρου.

Εκτίθενται εις πλειστηριασμόν, τὰ κατασχεθέντα ακίνητα κτήματα του άποβιώσαντος όφειλέτου Σπυρίδωνος Δ. Αργυροπούλου, ώς εύρίσκονται και περιγράφονται, εις την υπ' αριθ. 72 και από 9 Μαΐου 1853 έκθεσιν συντηρητικής κατασχέσεως, την όποιαν κηρυττει ώς κύρος έχουσαν, ή μνησθεΐσα έρήμη άπόρασις, του Δικαστηρίου των εν Σύρω Πρωτοδικών, και κατάσχῆ των πλειστηριασμών των κατασχεθέντων αυτών κτημάτων, έξώθεν

α) της Εκκλησίας των Ταξιαρχών εις την πόλιν, καγοράν της πόλεως Παροικια του Δήμου Πάρου των Μακελλίων ενώπιον του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, Κυρίου Ειρηνοδίκου Πάρου, διά τῶν πληρωθέντων καταδικώντων δανειστικής Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλος, εκ του έκπλειστηριασμάτος αυτών, διά κεφάλαιον, τόκους, και έξοδα, κατά την

έπιταγήν του προς πληρωμήν, δραχ. 72 και εικοσιπέντε, και λεπτά εικοσιπέντε, αριθ. 925, και 25, καθώς και τους τόκους αυτών, από 12 Απριλίου 1860 και ής έκονοποιήθη ή επίταγή προς πληρωμήν, προς τον Ιωάννην δε Αργυροπούλον, Δικαστήριον κηδεμόνι, τάνόρα των Σπυρίδωνος Δ. Αργυροπούλου, Μπαζι, και Έλεου

θεσίον, ανά 12 τοι. 100, μέχρι τελείας έξωκλήσεως, και τὰ του πλειστηριασμού έξοδα.

Ο πλειστηριασμός των ρηθέντων κατασχεθέντων κτημάτων, άρχεται από σήμεραν, και λαμβάνει τέλος όριστικῶς, μετά παρελευσιν τεσσάρων εβδομάδων, την πρώτην τυγούσαν Κυριακήν, ήτις συμπίπτει ή 24 του ελευσομένου μηνος Ιουλίου 1860. ήμεραν Κυριακήν μετά το τέλος της θαλάσσειας λειτουργίας, κηρυττομένου υπό του κήρυκος Αντωνίου Χριστιανοπούλου, κατά συνέχειαν τριών ημερών, από την 9 ώραν π. μ. έκάστης ημέρας μέχρι της 12 ώρας της μεσημβρίας, και 3 λεπτών της ώρας, της τελευταίας ημέρας Κυριακής.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται, ή παρά του καταδικώντος δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου προσφερθείσα διά μεν την άνώγειον οικίαν συγκειμένη από δύο δωμάτια, και μαγειρείον, και έξώστην, και τὰ κήματα αυτης δύο κατώγαια, κειμένην κατά την θέσιν Ποτάμι, δραχμάς τριακόσικαι, αριθ. 300 δια δε το τρίτοισιν οικόπεδον, με φρέαρ και δεξαμενήν, κειμενον κατά την θέσιν Σχλάρα, της πόλεως Περαίας, δραχμάς έξοδμήκοντα αριθ. 70.

Η κατακύρωσις αυτών, θέλει γίνε, εις του τελευταίου υπερθεματιστάς, αφού παρέλθουν και τὰ τρία λεπτά, της προσδιορισμένης 12 ώρας της μεσημβρίας, μετά την τελευταίαν προσφοράν, διδομένου σημεΐου, διά σκηπνίσου ή κώδωνος κατά το άρθρ. 965 της Πάλ. Δηλονομίας.

Η πώλησις αυτών γίνεται, με μετρητά επί της τραπέζης του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, από τους τελευταίους υπερθεματιστάς, τὰ δε κατασχεθέντα κτήματα, παραδίδονται άμέσως προς αυτούς.

Αντίγραφα της προούτης δηλοποιήσεως πλειστηριασμού, και της συνήθησιν υπ' αριθ. 72 έκθεσεως, συτήρηται, κα' χίτ' εσεως, ή άλλων κληρονομησιν.

θῆ, και τοιχοπολληθῆ, εις τὰ πέρα του Νόμου διατασσόμενα πρόηπα, και μερῶν, και καταχωρήθῃ απαθ' εις τινά δημοσίον φύλλον, εκ των εν Σύρω έκδοθημένων εφημερίδων.

Εν Πάρῳ την 13 Ιουλίου 1860.

Ο Κλητήρ Νικόλαος Αντ. Πρωτοδικος.

Ακριβές αντίγραφον

Εν Πάρῳ την 16 Ιουλίου 1860.

Νικόλαος Αντ. Πρωτοδικος

Αριθ. 72.

Εκθέσις Συντηρητικής Κατασχέσεως. Δυνάμει άπινγράφου της από 12 Μαΐου 1853 και υπ' αριθ. 166 προς έξω του Ειρηνοδίκου Πάρου, Κυρίου Αλεξάνδρου Καμπάνη, δι' ής χορηγήτην άδειαν εκ των αίτήσεων άπινγραφησών δανειστήν Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλον κηματίαν κάτοικον του τρακόπουλον κηματίαν κάτοικον του Δήμου Ναούσης της Πάρου, να ένεσθῆ γήση Συντηρητικῆν. Κατά τῶν πωνησμένων κτημάτων και γημάτων του άποβιώσαντος όφειλέτου Σπυρίδωνος Δ. Αργυροπούλου, προς ασφάλειαν άπικησῆσθαι δραχμῶν τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 κεφάλαιον, και των τόκων αυτών καθώ, και των δικαστικῶν έξοδών κλπ. μέχρι της συμπληρωσεως δραχμῶν επτακόσίων έξήκοντα και κατά συνέπειαν της από 12 Μαΐου 1853 άπινγραφῆσθαι προς έμέ παραγγελίαν του έκπλειστοντος, την συντηρητικῆν κατασχῆσιν δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου, δι' ής παραγγέλλω

να κατασχῶ συντηρητικῶς την πωλησῆσθῆσῃν ρηθείσαν πρῶτον του Κυρίου Ειρηνοδίκου Πάρου, άναφερομένην οικόπεδον, και τὰ εις χείρας του έκπλειστοντος υπαλλήλου ενώπιον του Ειρηνοδίκου Πάρου Κυρίου Αλεξάνδρου Καμπάνη εύρισκομένης δραχμῶν τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 και των ενώπιον του Δήμου Πάρου τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 κεφάλαιον, και των τόκων αυτών καθώ, και των δικαστικῶν έξοδών κλπ. μέχρι της συμπληρωσεως δραχμῶν επτακόσίων έξήκοντα και κατά συνέπειαν της από 12 Μαΐου 1853 άπινγραφῆσθαι προς έμέ παραγγελίαν του έκπλειστοντος, την συντηρητικῆν κατασχῆσιν δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου, δι' ής παραγγέλλω

να κατασχῶ συντηρητικῶς την πωλησῆσθῆσῃν ρηθείσαν πρῶτον του Κυρίου Ειρηνοδίκου Πάρου, άναφερομένην οικόπεδον, και τὰ εις χείρας του έκπλειστοντος υπαλλήλου ενώπιον του Ειρηνοδίκου Πάρου Κυρίου Αλεξάνδρου Καμπάνη εύρισκομένης δραχμῶν τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 και των ενώπιον του Δήμου Πάρου τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 κεφάλαιον, και των τόκων αυτών καθώ, και των δικαστικῶν έξοδών κλπ. μέχρι της συμπληρωσεως δραχμῶν επτακόσίων έξήκοντα και κατά συνέπειαν της από 12 Μαΐου 1853 άπινγραφῆσθαι προς έμέ παραγγελίαν του έκπλειστοντος, την συντηρητικῆν κατασχῆσιν δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου, δι' ής παραγγέλλω

να κατασχῶ συντηρητικῶς την πωλησῆσθῆσῃν ρηθείσαν πρῶτον του Κυρίου Ειρηνοδίκου Πάρου, άναφερομένην οικόπεδον, και τὰ εις χείρας του έκπλειστοντος υπαλλήλου ενώπιον του Ειρηνοδίκου Πάρου Κυρίου Αλεξάνδρου Καμπάνη εύρισκομένης δραχμῶν τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 και των ενώπιον του Δήμου Πάρου τετρακόσίων εβδομήκοντα αριθ. 470 κεφάλαιον, και των τόκων αυτών καθώ, και των δικαστικῶν έξοδών κλπ. μέχρι της συμπληρωσεως δραχμῶν επτακόσίων έξήκοντα και κατά συνέπειαν της από 12 Μαΐου 1853 άπινγραφῆσθαι προς έμέ παραγγελίαν του έκπλειστοντος, την συντηρητικῆν κατασχῆσιν δανειστού Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου, δι' ής παραγγέλλω

κτιμάτων του αποβιώσαντος οφειλέτου Σπυρίδωνος Δ. Αργυροπούλου.

Σήμερα την ενάτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσιοστού πεντηκοστού τρίτου έτους ημέραν της εβδομάδος Σάββατον και ώρα 3 Μ. Μ. ο υποφαινόμενος Νικόλαος Αντ. Πρωτόδικος Κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικών δικετών παρά τῶν ἐν Πάρῳ Εἰρηνοδικῶν κλητῶν Παρέδρων Πάρου Κύριον Θεόδωρον Α. Κυπραίον, (καλυμμένου του Δημάρχου Πάρου Κυρίου Πέτρου Μ. Μυρογιάν) και μεταβάς με αὐτὸν ἐπιτοπίως (μη παρόντων του ἐπισπεύδον τῆς Συντηρητικῆς Κατάσχαισι δανειστοῦ Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλου και του Ἰωάννου Δ. Ἀργυροπούλου δικαστικοῦ κηδεμῶνος του ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ του Σπυρίδωνος Δ. Ἀργυροπούλου), εἰς τὴν οἰκίαν του, κειμένη ἐντὸς τῆς Πόλεως παροικίας του Δήμου Πάρου κατὰ τὴν θέσιν Ποταμῶς, και ἔβρων αὐτὴν συγκεκριμένη ἀπὸ δύο ἀνώγαια και μαγειρείον, με δύο ἐξώστας ἐρείπιους, με κλήμακα (σκιάλα) και με μίαν ἐξώθεν αὐτῆς κληματάριαν και δύο κατώγαια αὐτῆς συνορευόμενα πρὸς ἀνατολάς, με τὴν οἰκίαν του Ἰωάννου Δ. Ἀργυροπούλου, πρὸς δυσμᾶς, πρὸς ἄρκτον και πρὸς μεσημβρίαν, με δημοσίας οδοῦς ἐκτιμηθέντα ὅλα ὀμοῦ ἀνώγαια και κατώγαια καθὼς εἶναι και περιγράφονται παρὰ του προσλαμβανομένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου διὰ δραχμᾶς πεντακοσίας ἀριθ. δραχ. 500 εἰτα μεταβάτες ἀμφότεροι ἐπιτοπίως εἰς τὸ οἰκόπεδον του αὐτοῦ ἀποβιώσαντος οφειλέτου Σπυρίδωνος Δ. Ἀργυροπούλου, κειμενον και αὐτὸ ἐντὸς τῆς πόλεως Παροικίας Πάρου, κατὰ τὴν θέσιν Χάλαρα συνορευόμενον πρὸς ἀνατολάς, με δημοσίαν οδὸν, πρὸς δυσμᾶς και πρὸς ἄρκτον με τὴν οἰκίαν τῆς Εἰρήνης χήρας Σπυρίδωνος Δ. Ἀργυροπούλου και πρὸς μεσημβρίαν με τὸν σταῦλον του Μιχαὴλ Μαλαγαρῶν, εὐρωμεν αὐτὰ, ἕνα και μόνον ἐρείπιον και μίαν ῥοδέαν, ἕνα φρέαρ και με δεξαμενὴν, ἐκτιμηθὲν παρὰ του αὐτοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου διὰ δραχ. ἑκατὸ ἀριθ. 100 ἧτα μεταβάτες ἐπιτοπίως εἰς τὸ Εἰρηνοδικακὸν Κατάστημα Πάρου και εὐρόντες τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Καμπάνην Εἰρηνοδικὸν Πάρου, κατέσχω συντηρητικῶς τὰς εἰς χεῖρας του εὑρισκομένας δραχμᾶς ἑκατὸν εικοσιενεὰ ἀριθ. 129 και παρατήσας αὐτὰς εἰς χεῖρας του κατὰ τὸ ἄρθρον 1039 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὅλα τὰ ἀνοφερόμενα κτήματα και χρήματα καθὼς περιγράφονται, κατέσχον αὐτὰ συντηρητικῶς δυνάμει τῶν ἄρθρ. 1025, 1034, 1035 και 919 τῆς αὐτῆς Δικονομίας διὰ νὰ πληρωθῇ ἐν κοινῶν ὁ ἐπισπεύδων τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν δανειστῆς ἀνημέριος Π. Δημητρακόπουλος τὰς ἀνωτέρω δραχμᾶς ἑπτακοσίας ἐξήκοντα ἀριθ. 760 κεφάλαιον, τόκοι αὐτῶν, καθὼς και τὰ δικαστικὰ ἐξόδα κλπ.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς τοὺς μὴ παρευρεθέντας εἰς τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν, Δημητρίου Π. Δημητρακόπουλον και Ἰωάννην Δ. Ἀργυροπούλον δικαστικὸν κηδεμῶνα του ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ του και οφειλέτου Σπυρίδωνος Δ. Ἀργυροπούλου.

Εἰς ἐνδειξὴν δὲ συντάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις, ἧτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς και μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, ὑπεγράφη ἰδιόχειρος παρὰ του

Α' Δημαρχικοῦ Παρέδρου Πάρου, του Εἰρηνοδικου Πάρου και παρ' ἐμοῦ του Κλητῆρος.

Ὁ Α' Δημαρχ. Παρέδρος Θεόδωρος Α. Κυπραίος.

Ὁ Εἰρηνοδικὸς Α. Καμπάνης.

Ἀπλώνει ὅτι αἱ δραχμαὶ 129 κατέσχεθησαν προηγουμένως εἰς χεῖρας του ὑπὸ του Πεντηκοστημνήτορος Μιχαὴλ Δημ. Ἀληταῦ διικητικῶς, διὰ τὸ πρὸς τὸ δημοσίον χρεὸς του ἀποβιώσαντος Σπυρίδωνος Αργυροπούλου.

Ὁ Κλητῆρ Νικόλαος Α. Πρωτόδικος. Ἀκριβῆς ἀντίγραφον Ἐν Πάρῳ τὴν 16 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Κλητῆρ Νικόλαος Αντ. Πρωτόδικος.

Ἀριθ 960.

ΤΡΙΤΗ ΚΟΙΝΟΠΟΗΣΙΣ.

Ὁ ἐνεργῶν παρὰ τῆς ἐν Θήρᾳ Εἰρηνοδικεῖσι κλητῆρ των ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν Ἐλευθέριος Νικολαΐδης Ἀηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν του ὑπ' ἀρ. 11481 και ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1858. δανειστικοῦ Συμβολαίου, γενομένου ἐνώπιον του Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδικου Θήρας Κυρίου Π. Α. Βασιοπούλου, και κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου ε. ε. δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ του κ. Σπυρίδωνος Α. Μπαζαίου πληρεξουσίου του καταδιώκοντος δανειστοῦ Σπυρίδωνος Μαρκέτου Μπαζαίου κατοίκου Κοντοχωρίου τῆς Θήρας, συμφῶνως δὲ και με τὸ ἄρθ. 965 και ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἀπαλλοτριώσεως δύο ἀμπελωνας κειμεναὶ ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὴν περιοχὴν Βουρβούλου του Δήμου Θήρας, ἐκτάσεως ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν δύο ἧμισυ, ὁ δὲ δεῦτερος εἰς τὴν θέσιν Ἀσοντάρια περιοχὴν Κοντοχωρίου του αὐτοῦ Δήμου Θήρας, ἐκτάσεως ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν τεσσάρων ἧμισυ, τῆς ἰδιοκτησίας του οφειλέτου Κ. Γεωργίου Μοσχάκη κατοίκου αὐτοῦ Κοντοχωρίου, ὡς περιγράφονται ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 667 και ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως γενομένην παρὰ του ὑποφαινόμενου κλητῆρος, τῆς ὑποκ. ἀντίγραφου προσεπάτε ἐνταῦθα ἵνα ἐκ του πλειστηριασμοῦ αὐτῶν πληρωθῇ ὁ εἰρημένος Σ. Μ. Μπαζαίος τὰς ὁποίας οφείλει πρὸς αὐτὸν ὁ εἰρημένος Γ. Μοσχάκης διὰ του μνησθέντος Συμβολαίου δραχμᾶς ἑπτὰ χιλιάδας ἐξήκοσις δεκαεξὶ ἀριθ. 7,616 κεφάλαιον, πρὸς δὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1859. μέχρι τῆς ἀποτίσεως και ἅπαντα τὰ τῆς ἐκτέλεσεως ἐξόδα.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων κατὰ τὴν πρῶτην κοινοποίησιν γενομένην εἰς τὴν ἐν Σύρω ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων τὴν 21 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν πρῶτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς καταχώσεως εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐφημερίδα ἧτι τὴν 17 Ἀπριλίου ε. ε. ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ἀνακοπῆς τῆς γενομένης τὴν 26 Φεβρουαρίου ε. ε. κατὰ τῆς κατασχέσεως και του πλειστηριασμοῦ ὑπὸ του οφειλέτου Γ. Μοσχάκη, και διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 93 και ἀπὸ 1. Μαρτίου ε. ε. ἀποφάσεως του Δικαστηρίου τῶν Σύρω Πρωτοδικῶν, κοινοποιηθεῖσιν αὐτῆς καθὼς και τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν Σ. Μ

Μπαζαίον κατὰ τὴν 8 Μαρτίου ε. ε. ἀνεβλήθη ἡ δευτέρα κοινοποίησις του αὐτοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀπορριφθεῖσιν ἡδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 232 και ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. ἀποφάσεως του Δικαστηρίου τῶν Σύρω Πρωτοδικῶν τῆς αὐτῆς ἀνακοπῆς διατάχθη ἡ πρόοδος του πλειστηριασμοῦ.

Ὅθεν δυνάμει τῆς μνησθεῖσιν ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν, και κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 18 του ἰσταμένου μηνὸς και ἔτους δοθείσης μοι ἐγγράφου παραγγελίας παρὰ του ἐν Σύρω δικηγόρου κ. Νικολάου Θ. Παλαιολόγου πληρεξουσίου του διαληφθέντος καταδιώκοντος δανειστοῦ Σπυρίδωνος Μ. Μπαζαίου, συμφῶνως δὲ και με τὸ ἄρθρον 913. τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπανλαμβάνεται και ἐξακολουθεῖται ἡδὴ ὁ ἀναβληθεὶς πλειστηριασμὸς τῶν μνησθέντων κτημάτων του οφειλέτου Γ. Μοσχάκη, ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτὸς θέλει γίνῃ τὴν πρῶτην συμπεσοῦσαν Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τεσσαράκοντα δύο ἀφῶ καταχωρηθῇ ἡ παρούσα μετὰ τῆς προσαρτομένης ἐκθέσεως κατασχέσεως εἰς τὴν ἐν Σύρω ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων, θέλει δὲ ἀρχήσῃ τὴν 11ην πρὸ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐνώπιον του Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδικου Θήρας ἡ του νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος, εἰς τὸ διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς σύνθετος μέρος τῆς ἀγορᾶς τῆς Πόλεως Φυρῶν Δήμου Θήρας. Πρῶτη προσφορὰ προτιορίζεται ἡ προσφερομένη τμὴ παρὰ του πληρεξουσίου του καταδιώκοντος δανειστοῦ, διὰ μὲν τὸν πρῶτον ἀμπελῶνα δραχμᾶς 500, διὰ δὲ τὸν δεῦτερον δραχμᾶς 1000.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ πρὸς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα ἀφῶ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δεδομένου σημείου διὰ κτητήματος σκηπνίου κατὰ τὴν διάταξιν του ἄρθρου 974, τῆς Πολ. Δικονομίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηριασμὸν θέλει πληρωθῇ ἀμέσως εἰς μετρητὰ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται εἰ ἐπιθυμοῦντες νὰ φανῶσιν ἀγωρατταὶ νὰ παρουσιαθῶσι κατὰ τὸν προπδιορισμένον χρόνον και τόπον διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα δὲ τῆς παρούσης μετὰ τῆς προσηλυμένης ἐκθέσεως κατασχέσεως θέλουν κοινοποιηθῇ και τοιχοκλήθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Θήρᾳ τὴν εικοστὴν τετάρτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσιοστού ἐνηκοστού έτους.

Ὁ Κλητῆρ Ἐλ. Νικολαΐδης.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον Ἐν Θήρᾳ τὴν 25 Μαΐου 1860.

Ὁ Κλητῆρ Ἐλ. Νικολαΐδης.

Ἀριθ. 667.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερα τὴν εικοστὴν ἑκτὴν Ἰανουαρίου ἡμέρα Τρίτην τῆς εβδομάδος του χιλιοστού οκτακοσιοστού ἐξήκοστού έτους ἐν Θήρᾳ, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ των ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τὰς ἐνταῦθα Εἰρηνοδικεῖσι Ἐλευθέριος Νικολαΐδης πρὸς ἐκτέλεσιν του ὑπ' ἀριθ. 11481, και ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1858. δανειστικοῦ Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον του Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδικου Θήρας Κυρίου Π. Α. Βασιοπούλου, και κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπὸ

τὴν χθεσινὴν ἡμερομηνίαν δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ του Κ. Σπυρίδωνος Α. Μπαζαίου πληρεξουσίου του Σπυρίδωνος Μαρκέτου Μπαζαίου κατοίκου Κοντοχωρίου τῆς Θήρας ἐνεργηθέντων δὲ και τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 862, και 866, τῆς Πολ. Δικονομίας, και μὴ πληρωθέντων του Κ. Γεωργίου Γ. Μοσχάκη κατοίκου αὐτοῦ Κοντοχωρίου πρὸς τὸν εἰρημένον Σ. Μ. Μπαζαίον τὰς ὁποίας του οφείλει διὰ του μνησθέντος Συμβολαίου δραχμᾶς ἑπτὰ χιλιάδας ἐξήκοσις δεκαεξὶ ἀριθ. 7616 κεφάλαιον, συμφῶνως με τὸ ἄρθρον 657 και ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας, παραλαβὸν τὸν Δημαρχικὸν Παρέδρον του Δήμου Θήρας Κ. Ἰωάννην Ν. Α. Δελέντα, μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν περιοχὴν του αὐτοῦ Δήμου Θήρας, και κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὰ κάτωθεν σημειούμενα δύο ἐνυπόθηκα κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας του εἰρημένου Γ. Μοσχάκη, πρὸς πληρωμὴν του πρὸς τὸν διαληφθέντα Σπυρίδωνα Μ. Μπαζαίον ὡς εἰρητοῦ χρεοῦς του ἐκ δραχμῶν 7616, πρὸς δὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1859 μέχρις ἀποτίσεως και ἅπαντα τὰ τῆς ἐκτέλεσεως ἐξόδα, και Α'.) Περί τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. κατέσχον τὸν ἀμπελῶνα κειμενον εἰς τὴν περιοχὴν Βουρβούλου του Δήμου Θήρας ἐκτάσεως ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν δύο ἧμισυ, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο τεμάχια, ἐμπεριέχει και δύο σικιάς, του ὑποίου πλησιάζονται εἶναι γύρωθεν κτήματα, του Γεωργίου Δαμάγου του Πέρου Νομικοῦ, του Ζάννε Σανούδου, και του Μαρῖνου Βαβαργίου, ἐκτιμήθη παρὰ του εἰρημένου Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 2000, ὁ δὲ πληρεξουσίου του καταδιώκοντος δανειστοῦ ἐπρόσφερε κατὰ τὴν δοθείσαν μοι πληρεξουσιότητα δραχμᾶς 500. και Β'.) Περί τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Κ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, κατέσχον τὸν ἀμπελῶνα κειμενον εἰς τὴν θέσιν Ἀσοντάρια περιοχὴν Κοντοχωρίου του αὐτοῦ Δήμου Θήρας, ἐκτάσεως ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν τεσσάρων ἧμισυ, συγκεκριμένη δὲ ἀπὸ ἐξ διαχωρήσεως, ἐμπεριέχει και δεκατρεῖς σικιάς, πλησιάζονται τὸ ὅποιον εἶναι γύρωθεν κτήματα τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Δυτικῶν του Ἰωάννου Κορωνίου, του Δάν Νικολοῦ Μπαζαίου και τῶς ἀντίγραφου του εἰρημένου οφειλέτου, ἐκτιμήθη παρὰ του αὐτοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγιστα δραχ. 4500, ὁ δὲ πληρεξουσίου του καταδιώκοντος δανειστοῦ ἐπρόσφερε δραχ. 1000.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω κατασχθέντων κτημάτων θέλει γίνῃ τὴν πρῶτην συμπεσοῦσαν Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀφῶ καταχωρηθῇ ἡ παρούσα εἰς τὴν ἐν Σύρω ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων, θέλει δὲ ἀρχήσῃ τὴν 11ην πρὸ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐνώπιον του Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδικου Θήρας ἡ του νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος, εἰς τὸ διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς σύνθετος μέρος τῆς ἀγορᾶς τῆς Πόλεως Φυρῶν Δήμου Θήρας. Πρῶτη προσφορὰ προτιορίζεται ἡ προσφερομένη τμὴ παρὰ του πληρεξουσίου του καταδιώκοντος δανειστοῦ, διὰ μὲν τὸν πρῶτον ἀμπελῶνα δραχμᾶς 500, διὰ δὲ τὸν δεῦτερον δραχμᾶς 1000.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ πρὸς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα ἀφῶ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δεδομένου σημείου διὰ κτητήματος σκηπνίου κατὰ τὴν διάταξιν του ἄρθρου 974, τῆς Πολ. Δικονομίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηριασμὸν θέλει πληρωθῇ ἀμέσως εἰς μετρητὰ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται εἰ ἐπιθυμοῦντες νὰ φανῶσιν ἀγωρατταὶ νὰ παρουσιαθῶσι κατὰ τὸν προπδιορισμένον χρόνον και τόπον διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα δὲ τῆς παρούσης μετὰ τῆς προσηλυμένης ἐκθέσεως κατασχέσεως θέλουν κοινοποιηθῇ και τοιχοκλήθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Θήρᾳ τὴν εικοστὴν τετάρτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσιοστού ἐνηκοστού έτους.

Ὁ Κλητῆρ Ἐλ. Νικολαΐδης.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον Ἐν Θήρᾳ τὴν 25 Μαΐου 1860.

Ὁ Κλητῆρ Ἐλ. Νικολαΐδης.

Ἀριθ. 667.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερα τὴν εικοστὴν ἑκτὴν Ἰανουαρίου ἡμέρα Τρίτην τῆς εβδομάδος του χιλιοστού οκτακοσιοστού ἐξήκοστού έτους ἐν Θήρᾳ, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ των ἐν Σύρω Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τὰς ἐνταῦθα Εἰρηνοδικεῖσι Ἐλευθέριος Νικολαΐδης πρὸς ἐκτέλεσιν του ὑπ' ἀριθ. 11481, και ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1858. δανειστικοῦ Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον του Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδικου Θήρας Κυρίου Π. Α. Βασιοπούλου, και κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπὸ